

det ikke passede ind under denne Lov. Man fremhæver stadig, at denne Lov er en Lukkelov og ikke en Beskyttelseslov, men deri er jeg ikke enig med de Herrer. Denne Lov er ganske vist en Lukkelov, men den er ogsaa en Beskyttelseslov mod for lang Arbejdstid. Thi hvorfor er man ellers gaaet til at lovgive paa dette Omraade? Det er ikke, fordi det er generende at have Lys i Butikkerne om Aftenen eller generende for Befolkningen, at Butikkerne er aabne, nej, det er netop for at skaffe de til Butikkerne knyttede Mennesker den Hviletid, som de saa haardt trænger til, og som man ikke ad Frihedens Vej kunde blive enig om at give dem. Loven er altsaa en Beskyttelseslov.

Jeg anerkender, at Ændringsforslaget om at give Kommunalbestyrelsen Ret til at fastsætte Lukketiden til Kl. 7 vil komme mange indenfor denne Stand og specielt Principalerne og de selvstændige næringsdrivende til gode. Men jeg er noget i Tvivl, om det vil komme til at gavne det lønnede Personale i samme Grad. Det viser sig, at den nuværende Lov ikke er kommet det lønnede Personale til saa meget Gavn, som den egentlig burde, og som det var Hensigten med den. Imidlertid er der god Grund til at beskytte disse Mennesker, thi efter de Oplysninger, som er indhentede under Udvalgets Arbejde, viser det sig, at de har en meget lang Arbejdstid. Det oplyses, at Arbejdstiden er 70—80 Timer om Ugen, og at Personalet møder om Morgenen i Virksomheden og maa blive der til om Aftenen. Det oplyses, at de ganske vist til Tider har nogen Frihed, men den har ikke stor Betydning, thi den frisker ikke op. Noget andet vilde det være, hvis de fik en Times Tid eller to fri om Dagen, i hvilken de kunde færdes ude, men de maa blive i Forretningen. Der klages ogsaa over, at deres Spisetid er for begrænset, den varer sjælden længere end et Kvarter eller 10 Minutter, og Frokost og Aftensmad maa de spise, medens de ekspederer. Ligeledes viser det sig af de fremkomne Oplysninger, at disse Menneskers Arbejde er sundhedsnedbrydende, idet det ser ud til, at deres Virksomhed bidrager til at befordre Tuberkulose. Der er kommet Oplysninger i saa Henseende fra England, Tyskland, Norge og flere andre Lande. Herhjemme foreligger der ikke meget af den Slags, men der er en Udtalelse af Stadslægen, hvor han underskriver, at disse Mennesker trænger til Beskyttelse. Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind paa alle disse Ting, der viser, hvor nødvendigt

det er her at komme til en Beskyttelse. Jeg skal kun nævne enkelte Tal, der viser, at det omtalte Arbejde er sundhedsfarligt.

Der er en officiel engelsk Beretning fra 1907 — den er altsaa ikke ret gammel —, som netop viser, at Dødelighedsprocenten er meget høj for Butiksfolk. For Kulminearbejdere er den 14,3, for Snedkerne 24,9, for Murerne 22,1 og for Knivsmedene, hvor den er højest blandt Haandværkerne, 28,3. Men for Handelsmedhjælperne er den 30,6, og det er dog for dem i de kooperative Foretagender, hvor Forholdene er langt bedre og sundere end i de private Forretninger, hvor den naar op til 45. Det oplyses, at det er Tuberkulosen, der raser der. Lignende Oplysninger er indhentede fra andre Lande. I Tyskland er den gennemsnitlige Sygelighed 35 pCt., men for Handelsmedhjælperne er den 42,4 pCt. I Østerrig er Forholdene lignende, og som Hovedaarsag nævnes, at disse Folk har en meget lang Arbejdstid. Stadslægen stadfæster disse Oplysninger; han siger, at Lokalerne er usunde, at Lungetuberkulosen har faaet Indpas hos Handelsstanden, den henter sit rige Bytte der. Han omtaler den uheldige Maade, hvorpaa disse Folk holder deres Maaltider, den alt for korte Spisetid o. s. v.

Formanden: Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Fremstilling hører hjemme ved første eller tredje Behandling. Ved anden Behandling er det Ændringsforslagene og de enkelte Paragraffer, der er til Behandling.

Chr. Hansen: Det er for at illustrere Mindretallets Stilling til de foreliggende Ændringsforslag, at jeg har fremdraget disse Oplysninger.

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem om at behandle disse Oplysninger meget kort.

Chr. Hansen: Det skal ske. Jeg har kun omtalt disse Ting for at vise, hvor ønskeligt det kunde være at stille Ændringsforslag, men naar Mindretallet ikke desto mindre har frafaldet at foreslaa Ændringer om Siddepladser, kortere Arbejdstid o. s. v., er det, fordi det saa ud til, at hvis vi fastholdt disse Ændringsforslag, vilde der ikke kunne naas Enighed om de Ændringsforslag, der nu er stillede, og som jeg anerkender for at være Fremskridt og gerne vil have vedtaget. Vi haaber da, at Handelsministeren, hvis